

seskrav for såvel menige som officerer – herunder krav indeholdt i såvel STCW-konventionen som i EF-direktiver – kan foreskrives. Nr. 4 svarer til gældende sønæringslovs § 34, 1. punktum.

Ad stk. 2. Bestemmelserne er en sammenskrivning af gældende sønæringslovs § 24 og § 34, 2. punktum, samt § 11, stk. 6, § 12, stk. 5, § 13, stk. 2 og § 16, stk. 1, i gældende lov om skibes besætning. I medfør af disse bestemmelser kan Søfartsstyrelsen bl.a. foreskrive kvalifikationskrav til førere af fiskeskibe og fritidsfartøjer med en bruttotonnage under 20 samt krav til maskinbetjeningen i sådanne skibe. Endvidere kan der foreskrives krav om sikkerhedskurser for personer, der gør tjeneste om bord uden at have gennemgået en maritim uddannelse. Obligatoriske sikkerhedskurser for fiskere blev således indført i 1994 i samråd med erhvervets parter.

Til § 19

Ad stk. 1. Kravene for erhvervelse af sønæringsbeviser har hidtil været spredt i sønæringsloven og bekendtgørelser. Ændringen medfører, at bestemmelserne om krav til erhvervelse af beviser i gældende sønæringslovs §§ 2-7, 9-12, 16-18, 21, 25-29, 31 og 32 kan samles med bestemmelserne i bekendtgørelse om den for erhvervelse af sønæringsbeviser krævede fartstid. Hermed tilgodeses et ønske om større brugervenlighed. Samtidig er det fundet hensigtsmæssigt, at de detaljerede forskrifter for erhvervelse af sønæringsbeviser efter samråd med rederens og de søfarendes organisationer fastsættes administrativt. Derved lettes adgangen til justering af sønæringskravene efter skibsfartserhvervets behov, herunder f.eks. gennemførelse af de uddannelsesmæssige forslag indeholdt i betænkning nr. 1312 af marts 1996 (»Funderudvalgets« betænkning). »En fremtid for dansk skibsfart«.

På baggrund af de nye bestemmelser i sønæringsloven om ændringer som følge af værgemålsloven, jf. lov nr. 386 af 22. maj 1996, er der i nr. 6 indsat regler herom.

Ad stk. 2. Bestemmelsen svarer til gældende sønæringslovs §§ 4, 6, 9, 26 og 36, stk. 1, vedrørende førerrettigheder.

Til § 20

Ad stk. 1 til 3. Bestemmelserne svarer til gældende sønæringslovs § 33, stk. 1 til 4, dog med den ændring, at duelighedsbeviser alene kan udstedes af Søfartsstyrelsen. Duelighedsbevis i sejlads for handelskibe er et styrmandsbevis omfattet af STCW-konventionen, hvorfor den tidligere bestemmelse om, at disse kunne udstedes af den person eller skole, for

hvem prøven er aflagt, ikke længere kan finde anvendelse.

Ad stk. 4. Bestemmelsen indeholder nye krav i såvel STCW som STCW-F konventionen med hensyn til sønæringsbevisers gyldighed m.v.

Ad stk. 5. Bestemmelsen sikrer hjemmel til at fastsætte regler om påtegning af udenlandske sønæringsbeviser og certifikater i overensstemmelse med bestemmelserne herom i den ændrede STCW-konvention. For så vidt angår godkendelse af udenlandske certifikater udstedt i medfør af den nugældende STCW-konvention, har EU-Kommissionen med henvisningen til bestemmelserne i Rådets direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv meddelt, at der inden længe vil foreligge et forslag til direktiv herom. Bestemmelsen skal tillige sikre gennemførelse af et sådant direktiv administrativt.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til gældende sønæringslovs § 38, dog er grundlaget for inddragelse af et sønæringsbevis udvidet til også at omfatte hændelser, hvor bevisindehaveren ved sin tjeneste har udgjort en direkte trussel mod liv, ejendom eller miljøet. Der behøver således ikke at være indtruffet en ulykke. Tilføjelsen er en konsekvens af den ændrede STCW-konventions bestemmelser om inkompetence. Ved at indføre tilføjelsen i lovforslagets § 21 vil retsbeskyttelsen i lovforslagets § 22 tillige finde anvendelse i sager om inkompetence.

Til § 22 og 23

Bestemmelserne svarer til gældende sønæringslovs §§ 39 og 40.

Til § 24

Bestemmelsen svarer til gældende sønæringslovs § 41, stk. 2.

Til § 25

Bestemmelserne, der må anses for en vigtig del af den reviderede STCW-konvention, angiver en række forpligtelser for rederiet af især sikkerhedsmæssig karakter. Der åbnes i stk. 2 mulighed for, at der kan fastsættes mere detaljerede regler herom. Det bemærkes herved, at bl.a. konventionens kommunikationskrav er mere omfattende for passagerskibe end for lastskibe.

Rederens forpligtelser vil i en række tilfælde udmøntes i nogle instrukser rettet til skibets fører. Det